

Nr 61.

Ankom till riksdagens kansli den 11 juni 1918 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner angående höjning av inkomst- och förmögenhetsskatten.

Närvarande: herrar Hammarström, Röing, Jacob Larsson, Antonsson, Bäckström, frih. Fleming, Östberg, Wijk, Källman, Nilsson i Bonarp, Holmström, Jonsson i Hökhult, Rune, Nilsson i Kristianstad, Bergman, Forssman, Eliasson, Neess, Johansson i Kullersta och Jönsson i Boa.

Till bevillningsutskottet hava överlämnats tre motioner angående höjning av inkomst- och förmögenhetsskatten.

I likalydande motioner, I: 96, av herr *August Ljunggren* och 22 andra ledamöter av första kammaren, samt II: 191, av herr *Hamrin* och 19 andra ledamöter av andra kammaren, har föreslagits, »att riksdagen måtte besluta sådana ändringar och tillägg i § 18 av förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, att vid beräkningen av denna skatt en progressiv skala tillämpas jämväl å taxerade belopp som överstiga 80,000 kronor».

*Motionerna
I: 96 och
II: 191.*

Härjämte hava herrar *Danielsson* och *Anderson* i Knapasjö i motion II: 190 anfört följande:

*Motion
II: 190.*

»I kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt av den 28 okt. 1910 heter det i § 17: 'För beskattning av förmögenheten upptages i det taxerade beloppet en sextiondedel av den uppskattade förmögenheten.'

Enligt vår mening bör denna bestämmelse ändras därhän, att förmögenhet understigande 60,000 kr. upptages till mindre än en sextionde-

del av den uppskattade förmögenheten vid beräkning av inkomst- och förmögenhetsskatt med en viss bestämd skala nedåt, under det att förmögenhet uppskattad till mer än 60,000 kr. upptages till mer än en sextiondedel av det taxerade beloppet med en skala uppåt efter samma grunder.

Den i § 18 av samma förordning bestämda progressiva skatteskalen slutar vid ett till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp av 80,000 kr.

Enligt vår mening bör den progressiva skatteskalen fortsätta efter samma procent som är bestämd emellan 6,000 och 80,000 kr. taxerat skattebelopp till hela den summa, vartill den beskattade inkomst- och förmögenhetssumman uppgår.

Vi vilja alltså föreslå, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt som betingas av här ovan nämnda grundprinciper.»

Beträffande motiveringen för det förstnämnda förslaget hänvisas till respektive motioner.

Utskottet.

Gemensamt för alla tre motionerna är kravet på fortsättande av progressionen i den för andra skattskyldiga än inländska bolag gällande skattetariffen i 18 § av gällande förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt. Progressionen har för närvarande sitt maximum vid ett taxerat belopp av 80,000 kronor. I motionerna I: 96 och II: 191 föreslås gränsens flyttande minst upp till ett taxerat belopp av 5,000,000 kronor, vilket praktiskt taget innebär detsamma, som herrar Danielson och Anderson i Knapasjö förordat, eller en obegränsad progression.

Några detaljerade förslag hava motionärerna ej framlagt utan velat överlämna utarbetandet av lämpliga tariffer åt utskottet. Enligt vad utskottet i annat sammanhang inhämtat, förberedes inom finansdepartementet en revision av inkomst- och förmögenhetsskatten överhuvud taget, och kommer givetvis därvid till behandling även frågan om progressions-tariffens omläggning i erforderliga avseenden. Vid sådant förhållande synes man böra avvakta resultatet av denna utredning, och har utskottet av samma skäl funnit sig icke böra ingå på något bedömande, i vad mån herrar Danielsons och Andersons i Knapasjö speciella förslag om den beskattningsbara förmögenhetsdelens bestämmande efter progressiva grunder kan förtjäna beaktande.

I detta sammanhang har utskottet emellertid velat framhålla, att

utskottet, med utgångspunkt i viss mån från det i förevarande motioner lämnade uppslaget om skatteprogressionens fortsättande, i sitt betänkande i anledning av propositionen nr 123 angående extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1919 föreslagit riksdagen att, till mötande av efter statsverkspropositionens avgivande yppat behov av ökade skatteinkomster, för såväl 1918 som 1919 skärpa den extra inkomst- och förmögenhetsbeskattningen bl. a. genom fortsatt skatteprogression i vederbörande tariffer utöver hittills gällande och av Kungl. Maj:ts föreslagna maximigränser.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motioner I: 96, av herr August Ljunggren m. fl., och II: 191, av herr Hamrin m. fl., samt II: 190, av herrar Danielsson och Anderson i Knapasjö, icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 juni 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.
